

Instanța de fond: judecătoria Sîngerei (judecător: I. Dandara)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (judecători: Iu. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevski)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎN C H E I E R E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

19 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președinte, judecător

Judecători:

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Condorachi Maria împotriva deciziei din data de 03 iulie 2014 a Curții de Apel Bălți,

adoptate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Condorachi Maria împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale rl. Sîngerei privind anularea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La data de 13 ianuarie 2014 Condorachi Maria a înaintat în instanța de judecată o acțiune împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale raionul Sîngerei privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că conform deciziei nr.1/2 din 17 iunie 2003 a fost aleasă în funcție de viceprimar al or. Sîngerei, funcție în care a activat timp de 8 ani și 24 zile, în perioada 17 iunie 2003-11 iulie 2011. La data de 13 aprilie 2012 a atins vîrsta de pensionare și s-a adresat la CTAS Sîngerei cu cerere pentru a-i calcula pensia de asigurări sociale de stat ca ales local în conformitate cu art. 46 alin.2 din Legea nr.156 din 14.10.1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Mai indică reclamanta că conform procesului-verbal nr.7 din 17 mai 2012 CTAS Sîngerei a respins cererea de stabilire a pensiei ca ales local din motivul că în perioada de 09 martie 2007-13 aprilie 2007 și 01 ianuarie 2009-09 iulie 2010, viceprimarii nu au avut statut de ales local, de aceea reclamanta nu întrunește stagiul de cotizare ca ales local. În conformitate cu art. 40 alin. 1 din Legea nr.156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, recurenta prin cererea prealabilă a contestat la CNAS procesul-verbal din 20 iulie 2012, însă CNAS a respins plîngerea și a menținut procesul-verbal contestat.

Consideră reclamanta că sunt ilegale și neîntemeiate actele contestate ale CNAS și CTAS Sîngerei, din motivul că în actele menționate pîrîtul a aplicat normele care nu urmau a fi aplicate și anume Legea serviciului public de stat nr. 443 din 01 mai 1995, Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04 iulie 2008, Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr.199 din 16 iulie 2010. În pofida motivelor expuse în actele contestate, conform art.16 alin.2 din

Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006 și art.2 din Legea privind statutul alesului local nr.768 din 02 februarie 2000, viceprimarul e considerat a fi ales local, prevederi, care în opinia reclamantei, urmează a fi aplicate în colaborare cu art. 46 alin. 1 și 2 din Legea privind pensiile de asigurări sociale nr.156 din 14 octombrie 1998.Potrivit Legii privind administrația publică locală nr.123 din 18 martie 2003, abrogate, persoanele ce dețineau funcțiile de viceprimari sunt persoane alese.

Totodată reclamanta susține că a fost necesară modificarea propusă la art. 46 alin.2 din legea nr.156 care prevede includerea în stagiul de cotizare pentru a stabili pensia ca ales local a perioadei de activitate în funcție de viceprimar, 25 mai 2003-09 martie 2007.

De asemenea, consideră reclamanta că pîrîtul incorect a calculat pe perioade stagiul de cotizare, deoarece Regulamentul cu privire la modul de calculare și confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiei, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.417 din 03 mai 2000, nu prevede un asemenea mod de calculare a stagiului de cotizare, iar termenul de 8 ani prevăzut de art.46 alin. 1 din Legea nr.156, nu constituie stagiul de cotizare, ci este un termen care acordă dreptul asigurătorului care întrunește condițiile prevăzute de art. 41 alin.,art. 42 alin. 1 și art.46 alin. 2 din legea menționată, de a beneficia de pensie calculată în cuantum de 75% din suma tuturor plăților lunare asigurate ale persoanei în exercițiu în funcția respectivă și de care ar urma să beneficieze reclamanta.

Solicită reclamanta anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale raionul Sîngerei cuprinsă în procesul-verbal nr. 7 din 17 mai 2012 și obligarea pîrîtului să-i stabilească pensia în baza art.46 alin. 1 și 2 din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Prin hotărîrea din 19 martie 2014 a judecătoriei Sîngerei a fost admisă cererea de chemare în judecată a reclamantei Condorachi Maria împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale rl. Sîngerei privind anularea actului administrativ și a fost anulată decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale rl. Sîngerei cuprinsă în procesul-verbal nr. 7 din 17 mai 2012, ca fiind emisă cu încălcarea prevederilor legale, cu obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale rl. Sîngerei de a emite actul administrativ prevăzut de lege, prin care să i se stabilească lui Condorachi Maria pensia pentru aleșii locali în baza art. 46 alin. 1 și 2 Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Prin decizia din data de 03 iulie 2014 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și Casa Teritorială de Asigurări Sociale rl. Sîngerei; s-a casat hotărîrea din 19 martie 2014 a judecătoriei Sîngerei și emisă o hotărîre nouă prin care cererea lui Condorachi Maria împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale rl. Sîngerei privind anularea actului administrativ s-a respins.

La data de 26 septembrie 2014 recurenta – Condorachi Maria a depus recurs împotriva deciziei din data de 03 iulie 2014 a Curții de Apel Bălți. În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, interpretând astfel în mod eronat legea și că decizia Curții de Apel Bălți este ilegală deoarece instanța de apel ilegal a admis apelul depus de o persoană care nu are dreptul să declare apel.

Menționează recurenta că în decizia din 03 iulie 2014 a Curții de Apel Bălți este indicat faptul că apelul a fost declarat atât de către Casa Națională de Asigurări Sociale cît și de Casa Teritorială de Asigurări Sociale rl. Sîngerei, însă în realitate în dosar nu

există cerere de apel motivată separată declarată de CTAS Sîngerei. Mai mult decât atât, executorul cererii de apel motivate este dl. Taran Alexandru care este angajatul Casei Naționale de Asigurări Sociale, dar nu este angajatul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale r-1 Sîngerei. Cererea de apel motivată nu este semnată de către Cereșu Victor - șeful CTAS Sîngerei sau alt angajat al acesteia, dar este semnată doar de către d-na Maria Bortă care este președintele Casei Naționale de Asigurări Sociale. Astfel executorul cererii de apel motivate cît și semnatarul acesteia sunt reprezentanți ai CNAS și nu ai CTAS Sîngerei, de aceea apelul a fost declarat de către CNAS și nu de către CTAS Sîngerei.

Mai indică recurenta că conform p. 41 (p. 18) al Statutului CNAS aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 739 din 25 iulie 2000 cu privire la aprobarea Statutului CNAS „Casa teritorială are următoarele atribuții: p. 18) asigurarea reprezentării în instanțele judiciare pe litigiile în care este implicat”, fapt prin care reiese că Casa Națională de Asigurări Sociale nu este parte în litigiul din speța dată și nu poate fi parte al acestui litigiu. Mai mult decât atât, din cererea de chemare în judecată, rezultă cu certitudine că Casa Națională de Asigurări Sociale nu este pârât în cauza dată și potrivit prevederilor art. 360 alin. (1) CPC, nu este în drept să declare apel.

Sușține că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia precum că recurenta Condurachi Maria are un stagiul de cotizare mai mic de 8 ani adică nu a realizat stagiul de cotizare prevăzut la art. 42 alin. (1) din Legea nr. 156 din 14.10.1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat. În acest sens, instanța de apel urma să aplice Regulamentul cu privire la modul de calculare și confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiei aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 417 din 03.05.2000, în care conform tabelului nr. 5 începând cu 01 ianuarie 2003 este stabilit stagiul de cotizare necesar obținerii dreptului la pensie pentru limită de vîrstă de 30 de ani.

Consideră recurenta că instanța de apel contrar prevederilor art. 241 alin. (5) CPC al RM, nu a motivat și nu a indicat în hotărîre de ce a respins aceste probe și argumente, la fel, nu a indicat din care motiv legile menționate mai sus nu urmează a fi aplicate speței date, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei.

Analizând modul în care recurenta și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de

recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în prevederile art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurenteii privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurenteii poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Condorachi Maria, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către Condorachi Maria împotriva deciziei din data 03 iulie 2014 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală